

РЕШЕНИЕ

№ 2889

гр. София, 12.06.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 49 състав,
в публично заседание на 21.10.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Йорданова

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **1015** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 и следващи от ДОПК.

Образувано е по жалба от [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [жилищен адрес]ртер, представлявано от М. М., чрез пълномощник, със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет.2, кантора № 2, срещу РА № Р-22221017008889-091-001/29.08.2018г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП – [населено място], мълчаливо потвърден от директора на Дирекция на „ОДОП” – [населено място] при ЦУ на НАП, с който на дружеството са определени допълнителни данъчни задължения за ДДС по ЗДДС за данъчни периоди м.08, 09,10 и 11.2013 г., д.п. м.11.2014 г., д.п. 2015 г., д.п. 2016 г.,д.п. м.01,02,03,04,05,06,07, 08 и 09.2017 г. общо в размер на 142548.99 лв. главница и лихва за забава общо в размер на 32047.41 лв.

Жалбоподателят в жалбата си и в съдебно заседание, чрез процесуалния си представител, излага подробни съображения за незаконосъобразност на ревизионния акт и сочи, че така установените задължения с него са определени при неправилно прилагане на материалния закон и при съществени нарушения на процесуалните правила. Соочи, че в хода на ревизионното производство са представени достатъчно доказателства, обосноваващи реалното извършване на доставките, фактурирани с процесните фактури, издадени от доставчиците на дружеството. Позовава се на практиката на СЕС. Моли оспорваният ревизионен акт да бъде отменен изцяло. Претендира разноски по делото.

Ответникът по жалбата – Директора на Дирекция „ОДОП” – [населено място], чрез

процесуалния си представител, оспорва жалбата. Моли обжалваният РА да бъде оставен в сила като правилен и законосъобразен. Моли съда, при отхвърляне на жалбата да присъди юрисконсултско възнаграждение в полза на Дирекция „ОДОП” – [населено място].

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Производството по издаване на обжалвания РА е започнало въз основа на ЗВР № Р-22221017008889-020-001/18.12.2017г. / л.37 от делото/, издадена от компетентен орган, съгласно Заповед № РД-01-803/07.06.2017г. / л. 31-33 от делото/ на директора на ТД на НАП – [населено място], за установяване на задължения за ДДС по ЗДДС за д.п.01.01.2012г. – 30.09.2017г., като срока за завършване на ревизията е 3 месеца от датата на връчване на заповедта. Заповедта е връчена по реда на чл.30, ал.6 от ДОПК на 19.12.2017г. Същата е изменена със ЗВР № Р-22221017008889-020-002/13.03.2018г., като срока на ревизията е определен до 18.05.2018 г. / л.34-35 от делото/. Съгласно разпоредбите на чл.117 от ДОПК Ревизионният доклад / РД/ се съставя не по-късно от 14 дни след изтичане на срока на ревизията, който срок не е спазен. РД е издаден с № Р-22221017008889-092-001/ 01.06.2018г. /л. 40-85 от делото/. РД е връчен по реда на чл.30, ал.6 от ДОПК на 13.06.2018г. В законоустановения срок е постъпило възражение срещу РД. В срока по чл.119, ал.3 ДОПК е издаден РА № Р-22221017008889-091-001/29.08.2018г. / л. 96- 107 от делото/. Същият акт е издаден от компетентен орган, съгласно чл.119, ал.2 от ДОПК и определя данъчни задължения за периода, за който е възложена ревизията.

С РА е отказаното право на приспадане на данъчен кредит, в размер на 142 548.99 лв. по фактури, издадени от [фирма], [фирма] и [фирма].

В хода на ревизията с цел изясняване факти и обстоятелства от значение за данъчното облагане на жалбоподателя са извършени процесуални действия, описани в констативната част на изготвения РД, неразделна част от РА, по смисъла на чл. 120, ал. 2 от ДОПК.

На основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК на ревизираното лице са били връчени искания за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице в отговор на които са представени документи. Извършена е и проверка в счетоводството на ревизираното лице в обекти на дружеството и в информационния масив в НАП.

На основание чл. 45 от ДОПК са извършени насрещни проверки на доставчици на [фирма], между които на [фирма], [фирма] и [фирма].

Съгласно констатациите в РА [фирма] през ревизирания период е извършвало като основна дейност – търговска и охранителна дейност, в т.ч. търговия с охранителна техника, проектиране, доставка на системи за сигурност. Дружеството не е посочило обекти в които упражнява дейността си, същото е регистрирано по ЗДДС от 18.11.2011 г. Дружеството не разполага с недвижими имоти, но разполага с МПС и други движими вещи.

Във връзка с направените констатации в протоколите от извършени насрещни проверки, анализа на представените в хода на ревизията документи и извършени справки в информационния масив на НАП не е признато правото на приспадане на данъчен кредит на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗДДС и чл. 69, ал. 1, т. 1 във връзка с чл. 6/9 от ЗДДС по фактури издадени от следните доставчици:

Относно [фирма] е отказано право на данъчен кредит в размер на 42570.00 лв. по 14

бр. фактури с предмет – изработване на рекламни материали по опис, за данъчни периоди м. 11.2014г., д.п. 2015г.

На [фирма] е извършена насрещна проверка, при която са били представени обяснителна записка, договор за разпространение на рекламни материали от 01.12.2013 г. и 03.01.2014 г., заповеди на управителя на дружеството за разпространение на рекламни материали през празнични дни и след работно време, за командироване на служители и семействата им със собствен транспорт за доставка до пощ. кутия на рекламни материали, длъжностни характеристики на служители на дружеството и разчетно платежни ведомости, първични и вторични счетоводни документи. В обяснителната записка подадена от лице което е представляващ и на другите два доставчика било посочено, че дружеството не упражнява дейност и документацията се съхранява на посочен адрес от него. След извършено посещение на този адрес от органите по приходите било установено, че там не се съхраняват никакви счетоводни документи.

От представените 2 бр. договори за разпространение на рекламни материали между [фирма] / възложител/ и А. С. и Б. Е. / изпълнители/, било установено, че предмета на същите бил следния: “Разпространение на рекламни материали до пощенска кутия- листовки, флаери, брошури и др. на територията на РБългария“. Срокът за изпълнение на договорите е една година от датата на подписването им. Цената на услугата е по 0.195 лв. на доставени екземпляри листовки, флаери, брошури, като плащането се извършва до 3 дни, считано от датата на окончателното приключване на изработката и предаването ѝ от изпълнителя на възложителя.

Не били представени документи, доказващи приключването на изработката и предването ѝ, в кои градове са разпространени материалите, доказателства за изплащане на възнаграждение на изпълнителите, за неговия размер и начина на формирането му. За 2014 г. и 2015г. доставчика не е подал справка по чл.73 от ЗДДФЛ за изплатени доходи на изпълнителите като отсъщите не са декларирани доходи пред НАП.

Относно [фирма] е отказано право на данъчен кредит в размер на 41900.00 лв. по 14 бр. фактури с предмет – отпечатване на рекламни материали, рекламен каталог, пълноцветни плакати, печат и хартия на рекламни листовки.

На [фирма] е извършена насрещна проверка, при която са били представени обяснителна записка, договор за разпространение на рекламни материали от 01.12.2015г. и 03.12.2015г., заповеди на управителя на дружеството за разпространение на рекламни материали през празнични дни и след работно време, за командироване на служители и семействата им със собствен транспорт за доставка до пощ. кутия на рекламни материали, длъжностни характеристики на служители на дружеството и разчетно платежни ведомости, първични и вторични счетоводни документи. В обяснителната записка подадена от лице което е представляващ и на другите два доставчика било посочено, че дружеството не упражнява дейност и документацията се съхранява на посочен адрес от него. След извършено посещение на този адрес от органите по приходите било установено, че там не се съхраняват никакви счетоводни документи.

От представените 3 бр. договори за разпространение на рекламни материали между [фирма] / възложител/ и Н. С., И. Б. и Р. Щ. / изпълнители/, било установено, че предмета на същите бил следния: “Разпространение на рекламни материали до пощенска кутия- листовки, флаери, брошури и др. на територията на РБългария“.

Срокът за изпълнение на договорите е една година от датата на подписването им. Цената на услугата е по 0.195 лв. на доставени екземпляри листовки, флаери, брошури, като плащането се извършва до 3 дни, считано от датата на окончателното приключване на изработката и предаването ѝ от изпълнителя на възложителя.

Не били представени документи, доказващи приключването на изработката и предаването ѝ, в кои градове са разпространени материалите, доказателства за изплащане на възнаграждение на изпълнителите, за неговия размер и начина на формирането му. За 2015 г. и 2016 г. доставчика не е подал справка по чл.73 от ЗДДФЛ за изплатени доходи на изпълнителите като отсъщите не са декларирани доходи пред НАП.

Относно [фирма] е отказано право на данъчен кредит в размер на 52447.80 по 24 бр. фактури с предмет- печат и разпространение на рекламни материали за данъчни периоди м. 11 и 12.2016г. и д.п. 01, 02, 03, 04, 05, 06,07,08 и 09.2017 г.

На [фирма] е извършена насрещна проверка, при която са били представени обяснителна записка, договор за разпространение на рекламни материали от 01.03.2017г., 01.04.2017г. и 03.02.2016г., договор за наем на полиграфска техника от 03.02.2016 г., сключен с печатница „А.“ и договор за наем на техника в печатницата, заповеди на управителя на дружеството за разпространение на рекламни материали през празнични дни и след работно време, за командироване на служители и семействата им със собствен транспорт за доставка до пощ. кутия на рекламни материали, длъжностни характеристики на служители на дружеството и разчетно платежни ведомости, първични и вторични счетоводни документи. В обяснителната записка подадена от лице което е представляващ и на другите два доставчика било посочено, че дружеството не упражнява дейност и документацията се съхранява на посочен адрес от него. След извършено посещение на този адрес от органите по приходите било установено, че там не се съхраняват никакви счетоводни документи. Установено е, че на този адрес се намира печатница „ А.“. По обяснения на управителя на печатницата помещението е наето от физическото лице В. Е., за което било представено копие от договор за наем от 10.11.2016 г., приложен бил и договор за наем на полиграфска техника. Съгласно съдържанието на договор за наем на помещението било установено, че сумата за наем е в размер на 775.00 евро на месец с ДДС като срока на договора е 5 години. Съгласно договора наемател е [фирма]. След проверка в масивите на НАП било установено, че за договорения наем не са били издаване фактури от наемателя [фирма]. В дневниците за продажби на [фирма] фигурират 6 бр. фактури за м.04,10,12.2017г. Същите фигурират и в дневниците за покупки на печатницата.

От представените 3 бр. договори за разпространение на рекламни материали между [фирма] / възложител/ и А. К., И. И. и С. И. / изпълнители/, било установено, че предмета на същите бил следния: “Разпространение на рекламни материали до пощенска кутия- листовки, флаери, брошури и др. на територията на РБългария“. Срокът за изпълнение на договорите е една година от датата на подписването им. Цената на услугата е по 0.195 лв. на доставени екземпляри листовки, флаери, брошури, като плащането се извършва до 3 дни, считано от датата на окончателното приключване на изработката и предаването ѝ от изпълнителя на възложителя.

Не били представени документи, доказващи приключването на изработката и предаването ѝ, в кои градове са разпространени материалите, доказателства за изплащане на възнаграждение на изпълнителите, за неговия размер и начина на

формирането му. За 2016 г. и 2017 г. доставчика не е подал справка по чл.73 от ЗДДФЛ за изплатени доходи на изпълнителите като отсъщите не са декларирани доходи пред НАП.

В хода на ревизията от ревизираното лице са представени копия от процесните фактури, като всяка е придружена с опис на рекламните материали, приемно-предвателен протокол и пратежни нареждания за заплащане на цената по фактурите. От доставчиците обаче не били представени доказателства относно начина на възлагане на поръчките, кой и кога е осъществил търговските преговори. При проверките не е представена оригиналната счетоводна документация. Ревизиращият екип е констатирал, че наличието на зает персонал не обезпечава извършването на доставките, тъй като не са представени доказателства, че именно тези лица са извършили изработката на рекламните материали. Констатирано, че е доставчиците не разполагат със собствени ДМА. Установено е, че една и съща техника се ползва от няколко дружества като в същото време нито едно от дружествата не разполага с документи за наети такива активи.

Анализът на всички събрани в хода на ревизията документи довел до извод, че и трите доставчика не могат да се легитимират като доставчици на рекламни материали и рекламни услуги, предмет на сделките с ревизираното лице. Не е доказано изпълнението на декларираните доставки като и ревизираното лице не е представило счетоводна документация за заприходяването и изписването на рекламни материали, т.е. за извършени последващи доставки, макар и безвъзмездна. Не са представени доказателства относно броя, вида на раздадените рекламни материали.

С оглед на горното органите по приходите са приели, че не са налице доставки по смисъла на чл.9 от ЗДДС, като на основание чл.68, ал.1, т.1, вр. с чл.25, ал.1, вр. с чл.9 от ЗДДС е отказал правото на приспадане на данъчен кредит по процесните фактури от тези доставчици.

В срока по чл.152 от ДОПК данъчнозадълженото лице е обжалвало РА № Р-22221017008889-091-001/29.08.2018г., издаден от орган по приходите при ТД на НАП – [населено място], пред директора на Дирекция „ОДОП” – [населено място], който мълчливо е потвърдил изцяло РА.

В хода на съдебното обжалване на РА е изслушана и приета ССЕ/ л.185-202 от делото/, неоспорена от страните. Вещото лице след извършена проверка на документите, приложени по делото и тези в административната преписка, както и проверка в счетоводството на дружеството е дало отговор на поставените му задачи.

От жалбоподателя са представени писмени доказателства по които вещото лице е работило / л.206-306 от делото/.

Други доказателства не са ангажирани от страна на жалбоподателя и ответника в хода на съдебното производство.

С оглед установеното от фактическа страна съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена от надлежната страна, в срока по чл.156 от ДОПК и след изчерпване възможността за обжалване по административен ред, в частта мълчливо потвърден от Директора на Дирекция на „ ОДОП” – [населено място], поради което същата се явява ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

По валидността на акта:

Настоящият състав намира за неоснователни и оплакванията на жалбоподателя, че при извършването на ревизията, изготвянето на ревизионния доклад и ревизионния

акт, както и при издаването на потвърдителното решение на Дирекция "ОДОП", са допуснати нарушения на принципите на служебното начало, на добросъвестност и право на защита, установени съответно в чл. 5 и чл. 6 от ДОПК както и че ревизията не е приключила в законоустановения срок. От посочените основни начала на данъчно-осигурителния процес органите по приходите следва да се ръководят в действията си на всеки етап от регламентираната с ДОПК процедура по установяване публичните вземания и нарушението им действително би довело до незаконосъобразност на извършените действия и издадените актове. В настоящия случай обаче от събраните по делото доказателства не се установява да са допуснати такива нарушения. Обратно - при извършване на ревизията са спазвани всички законови изисквания, като констатациите на проверяващите органи са извършени изцяло на база служебно събраните от тях по съответния ред в хода на ревизията доказателства. Жалбоподателят и бил запознат с всички действия и актове на приходната администрация и му е предоставена достатъчна възможност да реализира защитата си. От преписката не се установява при извършването на ревизията, събирането и обсъждането на доказателствата, и формирането на фактическите и правните им изводи, да е нарушаван принципа на служебно начало и добросъвестното упражняване от страна на ревизиращите органи по приходите на техните процесуални права, или същите да са извършили действия, надвишаващи законовите им правомощия. В хода на ревизията са събрани всички относими доказателства и от трети лица, приобщени по съответния ред от ревизиращия екип, съгласно изискванията на ДОПК.

При извършване на служебна проверка по чл.160, ал.2 от ДОПК, съдът констатира, че ревизията е възложена от компетентен орган и е приключила в определения от него срок. Ревизионният акт е издаден от компетентни органи, съгласно чл.119, ал.2 от ДОПК и определя данъчни задължения за периода, за който е възложена ревизията. Същият е издаден в изискуемата форма и има съдържание, в което са изложени фактическите и правните основания за издаването му. РА е издаден под формата на електронен документ и подписан с валидни КЕП от издателите му предоставен на електронен носител и приложен по делото (л.109-119 от делото). Видно от представените в писмото доказателства, електронните подписи на органите по приходите, участвали в ревизията са били валидни и квалифицирани по смисъла на чл. 13, ал. 3 и 4 от ЗЕДЕП. При извършването на ревизията не са били допуснати нарушения на процесуалните разпоредби визирани в ДОПК, поради което обжалваният РА № Р-22221017008889-091-001/29.08.2018г. не страда от пороци, водещи до неговата нищожност.

По процесуалната и материалната законосъобразност на акта.

За да откаже правото на приспадане на данъчен кредит по посочените по-горе фактури, издадени от [фирма], [фирма] и [фирма] органите по приходите са приели, че по фактурите не са налице реално извършени доставки, не са възникнали данъчни събития, и данъкът по тези доставки е начислен неправомерно, с оглед на което на основание чл. чл.68, ал.1, т.1, вр. с чл.69, ал.1, т.1, вр. с чл.70, ал.5, вр. с чл. 6 и чл.9 от ЗДДС е отказал право на приспадане на данъчен кредит по процесните фактури, общо в размер на 142548.99 лв. До този извод органите по приходите са достигнали след

анализ на представените документи от жалбоподателя и поради факта, че при извършените насрещни проверки на доставчиците същите не са представили исканите документи, обосноваващи реалността на доставките по фактурите. Приел е, че представените документи от жалбоподателя са частни такива, без доказателствена сила и не удостоверяват действително доставяне на услугите към дружеството жалбоподател, че не са налице доказателства за техническа, кадрова и материална обзпеченост на доставчиците. За това е посочено, че в случая е налице формално документиране на сделки и оформяне на счетоводни документи, без да е налице фактическо изпълнение на доставки.

Жалбоподателят оспорва тези изводи на органа по приходите като твърди, че услугите, посочени във фактурите са реално доставени и получени като в хода на ревизионното производство са представени всички необходими документи доказващи този факт. Жалбоподателят счита, че органът по приходите е приложил неправилен материалния закон. Позовава се на практиката на СЕС.

Възраженията на жалбоподателя са неоснователни.

Относно извършените доставки на услуги съдът намира следното:

Спорът между страните е формиран по въпроса извършени ли са реални доставки на услуги – изработка и разпространение на рекламни материали, от доставчиците и издатели на фактурите [фирма], [фирма] и [фирма], респективно възникнало ли е за жалбоподателя [фирма] правото на приспадане на данъчен кредит по процесните фактури.

Съобразно определението в чл. 9 от ЗДДС, за да се приеме, че ДДС е начислен правомерно от доставчика, следва да се установи безспорно, че услугата е извършена.

Съгласно разпоредбата на чл.12 от ППЗДДС / в актуалната му редакция/, с изключение на случаите по чл.25, ал.3 и 4 от ЗДДС, услугата се счита за извършена по смисъла на закона, на датата, на която възникват условията да бъде признат прихода от нея съгласно Закона за счетоводството и приложимите счетоводни стандарти. Съгласно т.7.1. от СС – 18 „Приходи“, приходът свързан със сделка за извършване на услуги се признава в зависимост от етапа на завършеност към датата на баланса, при условие, че резултатът от сделката може да се оцени надеждно, като съгласно т.7.2, вр.т.7.3 етапа на завършеност се преценява спрямо обема на извършената работа. Тоест, във всички случаи при преценка за това дали услугата, по която е ползван данъчен кредит е реално извършена, задължително трябва да се изследва въпроса дали възложената работа – като съвкупност от фактически действия и последици от тях, действително е извършена, т.е резултатът е възникнал, а при преценка на предпоставките за признаване на правото на данъчен кредит, задължително трябва да се изследва въпроса от кого е извършена възложената работа, конкретно извършена ли е от лицето издало фактурата документираща начисления данък, явяващ се ползвания от получателя данъчен кредит. За да е осъществена доставка по смисъла на чл. 9 от ЗДДС обаче, е необходимо освен сключването на сделката, резултатът от услугата реално да е възникнал.

След преценка на доказателствата по делото съдът намира, че констатациите

на органите по приходите, относно доставчиците – **[фирма], [фирма] и [фирма]** за липса на реални доставки по смисъла на чл.9 от ЗДДС не са опровергани.

В хода на ревизионното производство на доставчиците са извършени насрещни проверки като проверяваните дружества не са представили доказателства за реалност на фактурираните доставки. Не са представени договори, фактури, документи за заплащане на сумите по фактурите, доказателства за материална, кадрова и техническа обезпеченост на дружествата доставчици.

Действително по отношение на доставчиците в хода на ревизията и в хода на съдебното производство са представени доказателства от жалбоподателя и от доставчиците -фактури, приемно-предавателни протоколи, договори за разпространение на рекламни материали и др. Представените документи в хода както на ревизионното, така и на съдебното производство са частни такива, без достоверна дата, поради което доказателствената им сила, следва да се преценява в съвкупност с останалите доказателства по делото. От представените доказателства, събрани в хода на ревизионното производство, както и в хода на съдебното производство обаче, не се доказва реалност на доставките по процесните фактури.

Видно от представените по делото доказателства и трите доставчика не разполагат с материална, кадрова и техническа обезпеченост за изпълнение на процесните услуги. И трите доставчика се представляват от едно и също лице, като представените договори за разпространение с различни физически лица са с идентично съдържание и не са представени никакви конкретни доказателства кога, кой и в какъв размер е изработил рекламните материали. Липсват доказателства къде са изработени тези материали, за чия сметка са били разходите за изработката им, липсват данни кога същите са предадени на жалбоподателя и в какъв обем. Къде са били разпространявани, в кои градове на страната. Единствено от жалбоподателя са представени приемно-предавателни протоколи, които не са представени от доставчиците. Видно от доказателствата по делото органът по приходите е извършил проверки на адресите на доставчиците, но там не са открити никакви оригинални счетоводни документи. Липсват каквито и да е било доказателства относно разходи направени от страна на доставчиците във връзка с процесните доставки. Не са представени доказателства относно начина на възлагане на поръчките, кой и кога е осъществил търговските преговори между жалбоподателя и доставчиците, липсват и не са представени договори между възложителя и доставчиците от които да се установи обема и вида на възложената работа, както и цената на рекламните материали.

Изводите на органа по приходите, че не са налице реално извършени доставки по процесните фактури не се опровергават и от приетата по делото ССЕ, неоспорена от страните. Видно от съдържанието на заключението вещото лице е посочило, че в счетоводството на жалбоподателя процесните фактури са осчетоводени и посочени в регистрите по ЗДДС, СД и дневник за покупки, в дан. период, в който са издадени като за същите са взети съответните счетоводни статии. Плащанията по процесните фактури е извършено по банков път като са взети съответните счетоводни статии.

Вещото лице обаче не е извършило проверка в счетоводството на преките доставчици, което е изрично е заявило при разпита му съдебно заседание.Посочило е, че е проверило в офиса на лице което води счетоводството и на трите доставчика.В съдебно заседание е посочило, че тъй като периода е доста назад във времето не е видяло в оригинал посочените в таблицата на заключението му придружителни документи към процесните фактури, като същите са описани въз основа на приложените такива по преписката. С оглед на горното не може да се твърди по безспорен начин, че доставчиците са водили редовно счетоводство, че в същите се съхраняват същите документи относно процесните доставки на услуги, които се съдържат в счетоводството на жалбоподателя.Факта, че фактурите са осчетоводени при жалбоподателя е ирелевантен към факта на извършване на доставките. По делото не можа да се докаже и не бяха представени доказателства откоито по категоричен начин да се приеме, че именно тези доставчици - [фирма], [фирма] и [фирма] са извършили процесните доставки на услуги, фактурирани с процесните фактури.

Данъчната фактура представлява частен документ, удостоверяващ само съгласно чл.180 от ГПК, че изявленията, които се съдържат в нея, са направени от лицата, които са я подписали.Данъчната фактура не представлява доказателство за фактическо осъществяване на доставката.Такова доказателство не е и осчетоводяването на фактурата и включването и в СД и в дневниците за покупки и продажби. За да бъде призната доставката за реална не е достатъчно да бъдат издадени счетоводни документи, а и да има доказателства, че доставчикът е извършил доставката. Такива доказателства не са представени нито в ревизионното производство и административното оспорване на РА, нито в настоящото съдебно производство.

Позоваването на практиката на СЕС не освобождава данъчно задълженото лице, съобразно общият принцип за разпределение на доказателствената тежест в процеса, според който всяка страна следва да докаже осъществяването на фактите, от които черпи изгодни за себе си правни последици, да установи по пътя на пълно и главно доказване наличието на предпоставките за признаване правото на приспадане на данъчен кредит за съответните данъчни периоди, първата от които е осъществяването на доставката на стоката именно от издателя на фактурите, по които се претендира данъчния кредит. В този смисъл е и решението на СЕО по дело С-152/02. Доказателства, които да обосноват категоричен извод за реалност на процесните доставки не бяха представени и в настоящото съдебно производство.С оглед на гореизложеното, съдът намира, че органът по приходите правилно и законосъобразно е заключил, че не е установено наличие на доставка по смисъла на чл.9, данъчно събитие и изискуемост на данъка по смисъла на чл.25 от ЗДДС за доставки от [фирма], [фирма] и [фирма] и е отказал право на приспадане на данъчен кредит на основание чл. 68, ал.1, т.1 и ал. 2 от ЗДДС, във връзка с чл.70, ал.5 от ЗДДС, във вр. с чл.69, ал.1, т.1 от ЗДДС, с чл.9 от ЗДДС за процесните данъчни периоди.

Предвид гореизложеното съдът намира, че обжалваният РА, мълчаливо потвърден от директора на Дирекция „ОДОП“ – [населено място], с който е

отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 142548.99 лв. главница и лихва за забава общо в размер на 32047.41 лв. е законосъобразен, фактическите констатации в него кореспондират със събраните в хода на ревизията доказателства, поради което жалбата следва да бъде оставена без уважение.

Предвид изхода на спора, искането на ответната страна за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, съдът намира за основателно. Възнаграждението следва да бъде определено по реда на чл.8,ал.1, т.5 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения / в актуалната ѝ редакция към момента на подаване на жалбата/, съобразно обжалвания материален интерес – главница и лихви общо в размер на 174596.64 лв. Поради това, и предвид обстоятелството, че ответната страна е представлявана в процеса от юрисконсулт, възнаграждението е дължимо и следва да бъде присъдено в размер на 4275.96 лв.

Така мотивиран и на основание чл.160, ал.1 от ДОПК, Административен съд – София- град, трето отделение, 49 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [жилищен адрес]ртер, представлявано от М. М., срещу РА № Р-22221017008889-091-001/29.08.2018г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП – [населено място], **мълчаливо потвърден** от директора на Дирекция на „ОДОП” – [населено място] при ЦУ на НАП, с който на дружеството са определени допълнителни данъчни задължения за ДДС по ЗДДС за данъчни периоди м.08, 09,10 и 11.2013 г., д.п. м.11.2014 г., д.п. 2015 г., д.п. 2016 г.,д.п. м.01,02,03,04,05,06,07, 08 и 09.2017 г. общо в размер на 142548.99 лв. главница и лихва за забава общо в размер на 32047.41 лв.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [жилищен адрес]ртер, представлявано от М. М., да заплати по сметката на Дирекция „ОДОП” - [населено място] сумата в размер на **4275.96 лв.**/ четири хиляди двеста седемдесет и пет лева и деветдесет и шест стотинки/,представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд по реда на АПК в 14 – дневен срок от деня на съобщението, че същото е изготвено.

СЪДИЯ:

